

عنوان مقاله:

سیمای اهل بیت (ع) در دیوان ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین سرداگی - استادیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

فرزاد فرزی - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

احمد رحیم خانی - زبان و ادبیات فارسی زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

از آغاز قرون اسلامی، شاعران 5 فارسی زبان خواه از مذهب تشیع و خواه از مذهب تسنن 6، هرکدام به نوبه ی خویش، ارادت خالصانهی خود را نسبت به پیامبر اکرم (ص) و خاندان پاک و مطهر ایشان ابراز کرده اند؛ این آرمان ها را از شعرهایی که در مدح و منقبت یا مرثیه بزرگان دین سروده اند، میتوان به خوبی دریافت کرد. محمد تقی بهار یکی از جمله از شاعران فارسی زبان و ملک الشعراء آستان قدس رضوی، از جمله کسانی است که علاقه وافر وی به اهل بیت (ع) در دیوانش نمایان است و ما شاهد منقبتها و مرثیههایی هستیم که به مناسبت ولادت یا شهادت خاندان عصمت و طهارت سروده اند. در این پژوهش برآنیم که اشعاری را که این شاعر سترگ در خصوص اهل بیت (ع) سروده - که بیشتر مدح و منقبت است- مورد نقد و بررسی قرار داده و با موشکافی و تحلیل هرچه بیشتر، ارادت پاک شاعر را که با ایمانی استوار و دلی صاف به ایمه اطهار تقدیم داشته، آشکار سازیم؛ از این رو مطالبی را بر صحت نظر خویش، در زیور سخن آراسته و پس از آن به یک نتیجه کلی دست یافته ایم.

کلمات کلیدی:

اهل بیت (ع)، منقبت، مرثیه، ملک الشعراء بهار، دیوان اشعار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605023>

